

Velešínský ZPRAVODAJ

Březen
2004

INFORMACE Z 12. JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Dne 9. 2. 2004 se uskutečnilo veřejné zasedání zastupitelstva. Z jednání vybíráme :

- zastupitelstvo města (dále ZM) schválilo odprodej parcely o výměře 837 m² místní organizaci Českého rybářského svazu
- ZM schválilo záměr prodeje části parcely před provozovnou pomníkářství
- ZM schválilo smlouvu na zajištění základní dopravní obslužnosti mezi Jihočeským krajem a městem
- ZM schválilo záměr města získat zpět bývalé církevní lesy o výměře zhruba 30 ha, které v současné době obhospodařují státní Lesy ČR
- ZM schválilo změnu vyhlášky č. 4/ 2001, o místních poplatcích, schválilo vyhl. č.1/2004, která je v souladu s novým zněním zákona a upravilo výši některých poplatků

INFORMACE Z 26. SCHŮZE RADY

Usnesení ze dne 11. 2. 2004 :

Rada bere na vědomí a souhlasí s podpisem smlouvy o nájmu nemovitosti č.132/18050/2003 a dohody o narovnání č. 131/18050/2003 s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových na pozemek st.p. č. 688 o výměře 490 m² pod bývalou prodejnou v Družstevní ulici.

Rada bere na vědomí návrh jednatele SM s.r.o. a:

- souhlasí s prodejem bytů v domech čp. 250, 288 a 289 obývaných nájemníky,
- souhlasí s prodejem domu čp. 309 v ulici U Přeložky,
- se zadáním studie na přestavbu Domu s pečovatelskou službou v Krumlovské ulici čp. 144 na dům s nájemním bydlením. Předložit ZM.

Rada doporučuje akceptovat návrh majitelky paní Amblerové na odprodej pozemku PK č. 1051 v k.ú [Velešín](#) (lokalita Nad Cihelnou). Předložit ZM.

Rada schvaluje znění "Výzvy více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky" na provedení stavebních úprav Mateřské školy dle projektové dokumentace,

- ukládá oslovit s nabídkou firmy Stavební práce Sumerauer, Stavební práce Bína, Stavební práce Kučera, Pozemní stavby ČB, Lesostavby Třeboň.

Rada vyhovuje žádosti České maltézské pomoci a přiděluje jí pro rok 2004 opět příspěvek ve výši 20 tis. Kč na zajištění dopravy dětí s postižením do speciálních škol a školských zařízení v Českých Budějovicích.

Rada bere na vědomí "Komplexní rozbor Městské knihovny". Rozbor je k nahlédnutí v kanceláři tajemníka MěÚ.

Rada bere na vědomí protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly čerpání finančních prostředků poskytnutých jako dotace Krajským úřadem Jihočeského kraje obci na jednotku požární ochrany.

Rada souhlasí s návrhem ZO ČZS na řešení odkupu cesty vedoucí kolem zahrádkářské kolonie. Schváleno v ZM.

Rada bere na vědomí reakci pana Markese na odpověď úřadu ve věci problematiky úklidu chodníku před jeho domem a ukládá místostarostovi záležitost vytékající vody ze sousední nemovitosti projednat se Stavebním úřadem.

Rada bere na vědomí informaci o počtu strážníků a počtu správních řízení v jednotlivých obcích kraje. Podat informaci ZM.

Rada projednala žádost paní Soukupové o odpuštění místního poplatku za KO a ukládá místostarostovi prověřit oprávněnost požadavku.

Rada bere na vědomí zápis č. 1 ze schůze Sportovní komise.

Rada neshledala důvody pro vyhovění žádosti občanského sdružení Lungta, aby byla dne 10. března vyvěšena tibetská vlajka.

Rada bere na vědomí "Rozhodnutí o přerušení správního řízení na udělení výjimky ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů" Ministerstva životního prostředí České republiky a ukládá komisi životního prostředí k rozhodnutí předložit stanovisko.

Rada souhlasí s odprodejem nepotřebných obrubníků za 5,- Kč/ks. Zveřejnit na úřední desce a zájemcům odprodat.

Rada bere na vědomí zápis č. 1/2004 komise výstavby.

Rada bere na vědomí informaci o narození 1. občanka v roce 2004 Elišky Trojákové a souhlasí se zakoupením zlatého řetízku s přívěskem.

Rada schvaluje smlouvu mezi firmou [Kámen a písek s.r.o. Český Krumlov](#) a městem [Velešín](#) na umístění reklamního poutače při akci vyhlášení nejlepšího sportovce města Velešín.

Další informace, vyhlášky, formuláře, aktuality a mnoho jiného naleznete na internetových stránkách města: www.velesin.cz (<http://www.velesin.cz/>). Dále, prosím, sledujte úřední desku města a vývěsky u autobusového nádraží a v místních částech [Velešína](#).

J.K.

SOUTĚŽ O NEJKRÁSNĚJŠÍ OKNO VELEŠÍNA ANEB NEJLEPŠÍ KVĚTINOVÁ VÝZDOBA

Vážení přátelé květinové výzdoby,

kulturní komise vyhláší na léto 2004 soutěž o nejkrásnější okno VELEŠÍNA. V průběhu června a července budou nafocena okna (ve [Velešíně](#) a okolí) s pestrou či jinak zajímavou květinovou výzdobou a budou uložena do fotogalerie na webových stránkách Velešína (www.velesin.cz).

Soutěž vyhlašujeme ve dvou kategoriích :

- 1) okno v rodinném domě
- 2) panelákové okno

Vyhlášení vítězů obou kategorií proběhne ve dvou anketách :

- 1) odborné (hodnotit budou členové kulturní komise a přizvaný odborník)
- 2) veřejné (hlasování všech obyvatel Velešína - po internetu nebo prostřednictvím letáku)

Výherci soutěže se mohou těšit na sympatické ceny. O přesných datech zahájení a ukončení soutěže, jako i o vyhlášení vítězů vás budeme včas informovat.

Kulturní komise

JIHOČESKÁ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA

[OBLASTNÍ KANCELÁŘ Český Krumlov](#) Vás zve na konzultační den Produkty Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s. pro podporu malého a středního podnikání v roce 2004.

Přednáší: Ing. Miroslav Plojhar, vedoucí regionálního pracoviště ČMZRB, a. s. v Č. Budějovicích

Termín: 18. března 2004, od 17:00 hodin

Místo konání: zasedací místnost Kina (boční vchod), [Velešín](#)

Program:

1. Přivítání účastníků
2. Prezentace produktů ČMZRB, a. s.
3. Společné podmínky programů
4. Specifické podmínky jednotlivých programů
5. Pravidla aplikace jednotlivých druhů podpor v rámci programů
6. Kategorie OKEČ podporované
7. Regionální poradenská a informační centra (RPIC)
8. Účast ČMZRB na financování projektů ze strukt. fondů
9. Co je dobré vědět
10. Individuální konzultace

Poplatky: zdarma

Podnikatelé si mohou na níže uvedených kontaktech domlouvat individuální konzultace, které jsou připraveny po ukončení semináře. Případné dotazy Vám rádi zodpovíme.

Na setkání s Vámi se těší Zd. Doleželová

[Oblastní kancelář JHK v Č. Krumlově](#)

Mobil: 608 572 251

Z PAMĚTÍ PANA M. KŘÍŽKA - V.DÍL

Ve mlýně u Kozáků

Jednou, v osmdesátých letech, nás zavezl Stánin Bohouš autem na most přes zatopené údolí Kozákova mlýna. Na vysokých, štíhlých pilířích se most táhne od [Velešína](#), od Kamenného mlýna, přes přehradní jezero směrem na východ na sedlecký břeh, směrem ke Svatému Jánů. Auto se zastavilo na jánské straně, sešel jsem na most a zadíval jsem se do klidné hladiny dole, pozoroval okraje jezera, abych rozpoznal ta místa, kde býval jez, mlýnská stoka, hospůdka, silnice, most a rozložené stavení mlýna s elektrárnou, pilou a hospodářskými budovami.

Teď se tu zastavil čas, všude ticho, voda pod mostem se nepohne a neprozradí to, co se skrývá a skrývalo na dně. Bylo mi smutno při vzpomínkách, jež se mi vybavovaly na dětství, prožité skoro sedm let v tomto údolí Malše, ve mlýně a okolí. Pohled s mostu dolů a na okolí je uchvacující, ale nějak se mi zamžil slzami, které se mi tlačily do očí. Vzpomínal jsem.....

Bylo to 1. února 1923, kdy se naše rodina definitivně rozpadla. Než nás, kluky Křížkovy, přestěhovali do mlýna, přijeli od Skřidel mladší lidé a naložili veškerý nábytek a svršky z domácnosti rodiny Křížkovy z radnice. Zaplatili otci a odjeli. Koukali jsme po prázdných místnostech, jen v kuchyňce byly na hromádce věci pro kluky ve věku osm a deset let. Strýček mlynář přijel vozem s koňmi před radnici, naložil postel, prádelníček, dětský stoleček s židličkami, peřinu, šaty a prádlo a nás, kluky Křížkovy, s tím zavezl do mlýna. To byl náš nový domov. Otec odjel do Prahy. Zapomněli jsme na rodinnou tragédii, na smrt naší drahé maminky, na druhou matku - macechu, která nám k srdci nepřišla, a kterou otec vyhnal. Zapomněli jsme na častou samotu v radnici, na sjednané obědy u Bartůšků v Latráně, u Foitlů a jinde, zapomněli jsme na různé pohledy lidí z [Velešína](#) - pohledy soucivé, ale i jiné. Občané Velešína znali náš osud. Tady, ve mlýně u Kozáků, začal pro nás nový život. A zapomenout na [Velešín](#) nám pomohli strýček, mlynář Jan Pučegl, jeho mladá žena Marie, rozená Coufová, z Nesměně a stará panimáma Marie Kozáková. Všichni k nám byli nesmírně hodní, i když někdy přísní. Nahradili nám oba rodiče.

Kolem mlýna, u řeky v údolí, jsme jako kluci viděli, na rozdíl od [Velešína](#), nepřeborně rozmanitou a pestrou spoustu zajímavostí, ať už v samotném mlýně nebo na pile, v elektrárně či v hospodářství, a to nám pomohlo zapomenout. V hospodářství měl strýček čtyři koně, asi dvanáct krav, prasata, ovce a drůbež.

S postupem času jsme dostávali i drobné úkoly, jako čistit boty, zametat dvůr, seno obracet na loukách, šlapat sena na seníku při svážení pod střechu, později pak kydat hnůj z chlívků prasat, vyřizovat nákupy, posílky a vzkazy, sbírat borůvky a na podzim sbírat padané ovoce.

Mnohokrát jsme sledovali, jak přijíždí do mlýna vůz, tažený koňmi, či chudý povoz, tažený kravičkama či voly, s větším či menším nákladem obilí k semletí. Sedlák či chalupník nejdříve sjednal s pantátou, nebo v jeho přítomnosti se stárkem semletí obilí, pak se pytle obilí odnesly na zádech z vozu na váhu v přízemním podlaží mlýnice, kde se každý pytel zvážil a zapsal. Obilí se z pytlů vysypalo na hromadu, z níž je do vyšších pater mlýna vynášely kapsičkové výtahy v dutých, čtyřhranných dřevěných trubkách. Byly to pohyblivé pásy, asi deset cm široké, z plátěné tkaniny, a nich našroubované plechové nabíráky - kapsy.

Obilí se pak z vyšších pater pouštělo mezi válce mlýnských stolic, kudy procházelo několikrát na pokračování vždy na jemnější mlynářský výrobek. V mlýnských stolicích bylo zařízení na přibližování válců k sobě podle potřeby, podle požadované jemnosti mouky. Zkušený mlec - mlynář poznal na dlani a mezi prsty jemnost mouky. Pokud se stalo, že do stolice z horního patra ze zásobníku přestala surovina padat a stolice se točila na prázdno, začal zvonit zvonek stolice. Mlec pak vyběhl do patra a přimnul surovinu v zásobníku nad otvor. Všechnu dopravu obilí, polotovaru a mouky obstarávaly kapsičkové výtahy z patra do patra. Hotová mouka se dopravovala do nejvyššího patra pod střechou, a tam procházela velkými, šestihrannými ležatými válci, mírně skloněnými. Ty byly potažené jemným plátnem. Válce se otáčely a plátnem prosávaly stejnorodou zrnitost mouky. Hrubší zrna a nečistoty odcházely stranou. Takto prosátá mouka se dopravila výtahem samospádem do zásobníku na váhu, umístěnou v prvním patře mlýnice, kde se pouštěla do pytlů a v pytlích vážila. Když přijel sedlák nebo chalupník pro mouku, dopravily se pytle ručním vozíkem (rudlík) na pavlač, kde se otevřela dvířka a po šupně se zvýšenými boky se pouštěly dolů, na vůz na dvoře.

Byly tři mlýnské stolice vedle sebe. Jejich těžké, plné ocelové válce se při mletí časem opotřebovaly, a jejich rýhování se muselo obnovovat. Válce se pracně ze stolice vyjmuly a na pavlači kladkou pouštěly na vůz, který je odvezl do Českých Budějovic k provedení opravy.

Podobným způsobem, ale ne na stolicích, se semílal oves. Bylo to na šrotováku. Skládal se z ležatého spodního mlýnského kamene s otvorem uprostřed. Otvorem procházel silný ocelový trn (hřídle), a ten otáčel horním mlýnským kamenem. Vzdálenost mezi oběma kameny byla milimetr, dala se regulovat. Z koše nad kameny se sypal oves mezi kameny, které ho drtily na šrot.

Vysekané rýhy v mlýnských kamenech se musely často znovu vysekat. To se dělo po vyzvednutí kamenů, kladivem s podélným ostřím.

Šrotovák byl prakticky původní princip každého mlýna. Dříve stolice nebyly. (S takovými šrotováky se například setkáme v Babiččině údolí ve starém mlýně, který slouží jako muzeum pro chtivé návštěvníky.)

Na rohu mlýna na zdi byl na plechové tabuli nápis: "Umělecký válcový mlýn - František Kozák". Na vedlejší, novější budově elektrárny byl v omítce nápis: "Jan Pučegl 19 21/9 18"

pokračování příště

VÝROČÍ

Jelikož se blíží neblahé výročí okupace našeho státu fašistickým Německem, dovolila jsem si použít vyličeních těchto událostí tak, jak je popsáno ve Dvou knihách o [Velešíně](#).

Hana Růžičková, KIC

Na základě mnichovské dohody byly Němcům odstoupeny rozsáhlé oblasti v českém pohraničí. Důsledky tohoto rozhodnutí

pocítili tamější obyvatelé české národnosti, kteří se nemuseli vystěhovat. Někteří z nich se usadili ve [Velešíně](#) a okolí. I zdejší škola přijala 65 žáků z obsazených obcí (z [Kaplice](#), [Českého Krumlova](#), [Horního Dvořiště](#) i odjinud). Také české celní a pasové orgány musely po záboru pohraničí opustit Horní Dvořiště. Přestěhovaly se na nádraží do Kaplice. Když pak 24. 11. 1938 Němci zabrali i tuto stanici, nastěhovaly se naše orgány pohraniční služby na železnici do prostor nádraží [Velešín](#). Tam působily až do 1. října 1940, kdy zde byla česká pohraniční služba zrušena. Od té doby prováděly pasovou kontrolu jen německé orgány v [Kaplici](#).

V březnu 1939 byli příslušníci české pohraniční služby mezi prvními svědky příjezdu okupantů do našeho kraje. 15. 3. 1939 v 9 hodin dopoledne přijel z Lince zvláštní okupační vlak vybavený všemi náležitostmi. Po krátké zastávce na velešínském nádraží vlak pokračoval v cestě do Č. Budějovic. Zanedlouho dorazily okupační orgány i do městečka.

Mnozí obyvatelé [Velešína](#) se s okupací nesmířili. Svůj postoj dávali najevo různým způsobem. Většinou sice mlčeli, ale např. prozatímní řídící učitel Josef Růžička o svém odporu k okupantům hovořil až příliš lehkomyšlně. V dané situaci určité bylo mnohem rozumnější to, co udělal Prokop Brázda, žijící ve [Velešíně](#) u své sestry Marie Pískové v domě č. 100. Nikomu neřekl ani slovo a jednoho červnového dne r. 1939 prostě zmizel. Podařilo se mu opustit Protektorát a zanedlouho již bojoval jako stíhač ve francouzském a později britském letectvu. Konečného vítězství se však nedožil. 24. 4. 1942 ve svém letounu zemřel na následky zranění způsobeného německým stíhačem.

Na okupovaném území zatím fašisté uskutečňovali své plány. A měli je zpracovány s příslovečnou důkladností, takže na nic nezapomněli. Na podzim r. 1939 musela být podle jejich nařízení odevzdána část školního vybavení - bylo to na 250 kg "závadných" knih a pomůcek. Z příkazu nacistů byla také v roce 1941 zakázána téměř veškerá spolková a osvětová činnost. Propagována naopak byla tzv. všenárodní politická organizace Národní souručenství, kam - s jedinou výjimkou - hromadně "vstoupili" všichni dospělí obyvatelé [Velešína](#). (Tato organizace zde vznikla hned na počátku okupace. Již ve dnech 30. 7. - 6. 8. 1939 pořádala velkou propagační výstavu, jíž se účastnilo 17 měst z blízkého i vzdálenějšího okolí.) Ani na děti se nezapomnělo. Byla zde vytvořena jednotka Hitlerjungend, navíc v ubytovně pod závodem (ve Strahově) byli soustředěni a cvičili se i členové Hitlerovy mládeže odjinud.

O správnou výchovu části velešínských dětí měla pečovat také německá škola, o jejíž zřízení místní Němci horlivě usilovali již od vánoc 1939. Kdepak se ve [Velešíně](#) najednou vzali Němci? Vždyť např. při sčítání lidu 16. 2. 1921 se k mateřské řeči německé přihlásilo jen 6 z celkového počtu 1 048 osob. Byli to většinou lidé, kteří se z prospěchu hlásili k údajným německým předkům, ač sami německy nerozuměli. Počátkem roku 1940 byla pro třídu německé školy vyčleněna jedna místnost na obecním úřadě. Protože žádné z šestnácti přihlášených dětí neumělo německy, výuka se omezila jen na cvičení řeči. Zároveň byly nacvičovány písně a básně k připravované oslavě otevření německé školy. Ta se uskutečnila 7. dubna 1940, kdy se sjeli okolní Němci, vystoupili žáci, účinkovala i Hitlerjungend, přenášely se zdravotní a byl uspořádán průvod po městečku. Zdejší obyvatelé tuto slávu většinou přijali udiveně a rozpačitě.

Poměr obyvatel [Velešína](#) k německé škole výstižně odráží postoj k výuce náboženství na této škole. Děkan P. Josef Valeš prohlásil, že "pro práci a obsáhlou duchovní správu a vyučování na českých školách tak jest zaměstnán, že na německou školu mu již nezbude času". Také místní katechetka, sl. Marie Kubíčková, "by vyučovala pouze s podmínkou, že výklad náboženství by činila v jazyce českém. Když by německé úřady s tímto se nespokojily, ať opatří učitele náboženství znalého jazyka německého".

Postupně však přece jen začalo žáků přibývat. Snad se rodiče nechali zlákat možností dětské rekreace v Německu, vyvařováním pro děti, vánočními slavnostmi s dárky a pohoštěním apod. Alespoň zpočátku totiž své děti rozhodně neposílali za kvalitnější výukou. Učitelé se totiž neustále střídali, navíc byly pro nedostatek uhlí dlouhé prázdniny, a tak se pořád začínalo znova. Situace se zlepšila v roce 1943, kdy bylo 24. listopadu zahájeno vyučování v nově vystavěné německé škole (dnešní mateřská škola). Žáci tehdy navštěvovali novou pěknou budovu, ani o pomůcky neměli velkou nouzi, ale zase neměli štěstí na učitele. Však si pamětníci ještě možná vzpomenou na řádění Agnes Binder, která jako fanatická nacistka byla až do jara 1945 opravdovým postrachem.

Válka se ovšem dotkla i ostatních velešínských dětí, těch, které zůstaly věrné české škole. Již na podzim roku 1939 přišly o některé knihy a učebnice, které musely být odevzdány úřadům, později je dokonce opustilo několik učitelů, kteří byli nasazeni na práce v říši. Děti samotné se pod vedením učitelů musely podílet na sběru nejrůznějších surovin (kostí, gumy, papíru, kovů, pecek, olejnatých semen apod.). Děti i dospělí také citelně postihl válečný přídělový lístkový systém, který omezoval, co je možno nakoupit. Alespoň, že o potraviny nebyla velká nouze, neboť se hospodářům často podařilo oklamat německé kontrolní orgány. Hůře už bylo v případě ostatního zboží. Např. oblečení bylo na tzv. šatenky, punčochy a boty na zvláštní ústřížek, kožené jen na povolení okresního úřadu. Na poukaz byly i záclony, sypkoviny, povlaky - a to jen pro nevěsty nebo novorozence.

To bylo jen několik příkladů hmotného nedostatku. Okupace s sebou ovšem přinesla i útlak politický a duchovní. Zosobněním tohoto útlaku bylo pověstné gestapo, státní policie, jejíž činnost na vlastní kůži poznali i někteří obyvatelé [Velešína](#). Prvním z nich byl prozatímní ředitel školy a aktivní člen Sokola Josef Růžička, jehož gestapo zatkl 7. 10. 1940 (ani ne o půl druhého roku později, 24. 2. 1942, pak zemřel v koncentračním táboře v Osvětimi). Na jaře roku 1941 pak byli pozatýkáni i členové komunistické tzv. ilegální skupiny, která na podzim roku 1938 (v souvislosti s událostmi, které následovaly po podepsání mnichovské dohody) obnovila činnost, doplněna ještě o Vojtěcha Cvetlera. Přestože svou činnost (rozmožňování a rozšiřování letáků a ilegálních tiskovin ve [Velešíně](#) i v okolí) ukončili již v létě roku 1939, byli přece jen prozrazeni.

Netrvalo dlouho a přišly další vlny zatýkání. Celkem bylo do nacistických věznic a koncentračních táborů dopraveno 24 občanů [Velešína](#). Byli to: František Bláha, Bohumír Blažek, Hedvika Blažková, Vojtěch Cvetler, Karel Čipa, Stanislav Finster,

Stanislav Holý, František Koidl, Josef Kopřiva, Josef Kostečka, Bohuslav Koza, Jitka Lustová, Václav Rubáš, Josef Růžička, František Řihout, Tomáš Řihout, Jan Štefl, Ludmila Šteřlová, Jaroslav Štejnochr, Jan Típal, Ludvík Tůma, Jaroslav Tybitancl, Josef Vavrein a Anna Vítková. Také ing. Železný byl dvakrát postaven před soud - poprvé v Budějovicích, podruhé v Berlíně (tam byl odsouzen do koncentračního tábora, ale po intervenci jednoho z velešínských Němců mu byl nástup trestu odložen až na dobu po skončení války). Inženýr Železný totiž patřil k velice aktivním bojovníkům proti okupantům, neboť jako čs. důstojník pracoval ve vojenském odboji. Nejdříve organizoval a financoval dopravu letců do zahraničí a zajišťoval zakládání úkrytů zbraní, později dodával do Velké Británie informace technicko-vojenského charakteru. Financoval také pašování léků pro československé vězně, jako předseda správní rady jihočeských elektráren nechal ve vedení vysokého napětí zřídit tajné telefonní linky pro odbojové organizace (do konce války nebyly odhaleny). V roce 1945 také organizoval pomoc uprchlým sovětským zajatcům, kteří se skrývali v blízkosti [Velešína](#). Jeho největší zásluhou však byla finanční podpora rodin popravených nebo vězněných odpůrců režimu, na kterou vynaložil několik milionů korun.

Fašistické věznění nepřežili: František Bláha, Vojtěch Cvetler, Josef Růžička, František Řihout, Tomáš Řihout a Josef Vavrein. Na následky krutého zacházení a prožitých útrap pak ještě brzy po skončení války zemřeli Ludvík Tůma (5. 6. 1945 v Českých Budějovicích po návratu z koncentračního tábora) a Stanislav Finster (5. 9. 1945 po návratu z nacistického vězení).

Zdroj: Dvě knihy o [Velešíně](#)

JOSEF VLASTIMIL KAMARÝT

Josef Vlastimil Kamarýt - významná osobnost velešínské historie.

20. ledna roku 1797 se narodil v domě č.p.65 "na Kváčově" rolníku a pekařovi Kamarýtovi syn Josef, jako nejstarší ze třinácti dětí. Jméno Vlastimil přijal teprve později pa vzoru jiných vlastenců.

Obecnou školu navštěvoval ve [Velešíně](#) s tím, že na přelomu let 1806-1807 byl poslán podle tehdejšího zvyku na zdokonalení v němčině do Herschlagu, dnešního [Horního Dvořiště](#). Obecnou školu však dokončil ve [Velešíně](#).

Později studoval na českobudějovickém gymnáziu kde se důvěrně seznámil s Františkem Ladislavem Čelakovským a Josefem Chmelenským.

Po návratu z krátkých studií v Linci pobýval asi rok v Praze, kde se seznámil s mnohými českými vlastenci z nichž nejvíce obdivoval J. Dobrovského a J. Jungmanna. Josef V. Kamarýt, který již od útlého mládí jevil náklonnost k básnictví, se pod vlivem těchto osobností intenzivně věnoval psaní a sbírání českých básní a prózy. První jeho tištěné básně vycházejí v r. 1817. V dalších letech publikuje svoji básnickou tvorbu v tehdejších časopisech Květy, Česká včela, Čechoslav, Poutník slovanský, Časopis muzea Českého a ostatních. Kromě sbírání lidových a duchovních písní se věnoval J. V. Kamarýt shromažďování přísloví a sentencí tehdejších spisovatelů, neboť propagací moudrých a ušlechtilých myšlenek chtěl vlastenecky a výchovně působit na mládež i dospělé. V roce 1822 vychází jeho sbírka Smíšené básně.

Po ukončení studií na filosofickém liceu v Budějovicích r.1820 vstupuje J. V. Kamarýt do tamního kněžského semináře. Roku 1824 úspěšně dokončuje studium teologie a téhož roku je vysvěcen na kněze. Začíná jako kaplan v Táboře a zakrátko je přeložen do nedalekého poutního místa Klokot. Nepřestává pracovat jako básník národovecký literát a sběratel. V té době vychází, za pomoci jeho bratra Fr. Dobromila Kamarýta, souborné básnické dílo Sebrané světské a duchovní básně. Jako klokotský farář prohlubuje studium franštiny, angličtiny, polštiny a ruštiny. Z těchto jazyků překládá mnohá literární díla, což vzbuzuje kladný ohlas u předních českých vlastenců včetně F. Palackého.

Josef Vlastimil Kamarýt kněz, básník, literát a vlastenec zemřel na své farnosti v Klokotech po krátké nemoci dne 19. března 1883. Po jeho smrti ještě vychází v roce 1834 druhé vydání a v roce 1897 třetí vydání sbírky Poměny a Kancionál klokotský.

Dne 20. srpna 1882 uspořádal pěvecký spolek Vlastimil národní slavnost k odhalení mramorové pamětní desky na rodném domě J.V. Kamarýta a od roku 1990 nese jméno tohoto významného rodáka i zdejší náměstí.

Nutno podotknout, že mnozí z velešínského rodu Kamarýtů dosáhli významných církevních a uměleckých postů. Na př. Bedřich Kamarýt, kněz, malíř a spisovatel. Autor mnohých církevních obrazů a je i autorem obrazu na hlavním oltáři kostela sv. Václava ve [Velešíně](#).

Jaroslav Švarc a Jiří Valenta

Vzhledem k tomu, že na 30.března chystáme promítání o [Velešíně](#) na téma "Náměstí", prosíme o zapůjčení fotografií. Tyto fotografie, prosím zanepte panu Z. Černému, Latrán. Ten se o ně zodpovědně postará a zaznamená. Děkujeme.

VÁŽENÍ PŘÍZIVCI "PROMÍTÁNÍ O VELEŠÍNĚ"

velice mě potěšil váš zájem o tuto akci, která proběhla 10.února 2004 v sále Kina ve [Velešíně](#).

Vy, kteří jste zde byli, jste to viděli na vlastní oči. Musím se přiznat, že jsem netušila, že zájemců bude o tolik více, než

minule. Abychom příště předešli problémům s kapacitou Kina, rozhodli jsme se, že budeme promítat dvakrát za sebou (asi od 17.00 a 19.00 hodin). A vzhledem k tomu, že se mi ozývají zájemci, kteří neviděli toto poslední promítání o řece Malši, zřejmě ještě toto téma zopakujeme. Vše záleží na ochotě a volném čase všech aktérů. Tímto bych chtěla všem, kteří přispěli svými fotografiemi, diapozitivy i komentářem, poděkovat (p. Šimeček, p. Holub, p. Ondráček, p. Švarc, p. Valenta, pí. Stránská, p. Lust, p. Mikeš, p. Bican) a vám divákům děkuji za trpělivost, kterou jste projevili při překonávání problémů. Děkuji i panu Krupicovi, který rychle a ochotně řešil situaci. Aby vše příště proběhlo ve větším klidu a pohodlí, prosím využijte předprodeje, který bude včas otištěn ve Velešínském zpravodaji a v Kulturním programu. Další promítání plánuji asi na květen. Takže nám zachovejte přízeň.

Hana Růžičková, KIC

HLÍDEJTE SVÉ MILÁČKY !

V dnešní době přibývá čtyřnohých kamarádů, jejichž pánové a paničky ani nevědí, že při procházkách po chodnících by měli jejich vykonanou potřebu uklidit lopatičkou do sáčku. Těch, co toto provádějí, je asi málo. Pak zůstane úklid na majiteli domu, před jehož dveřmi se objeví hromádka, než ji lidé roznesou po celém chodníku. Majitel psa by svého miláčka snad mohl trochu odtáhnout na vodítku na vhodnější místo, kde není takový provoz. Pak musíme stále koukat po zemi, abychom si něco nepřinesli na podrážkách domů. Chodníky však znečišťují nejen němé tváře. V rámci akce "Uklidme svět" by měl každý začít u sebe.

DM

VZPOMÍNKU VĚNUJEME

Paní Marii Nožičkové, [Velešín](#), nám. J.V. Kamarýta 62, + 5.1.2004 ve věku 62 let, paní Marii Stehlíkové, [Velešín](#), Ke Kozákům 173, + 4.2.2004 ve věku 100 let, panu Karlu Veselému, [Velešín](#), Na Hvízdalce 510, + 6.2.2004 ve věku nedoř. 78 let.

MěÚ

8. BŘEZEN - SVÁTEK VŠECH ŽEN

Základní organizace Komunistické strany Čech a Moravy přeje všem ženám zdraví, spokojenost a lásku. Děkujeme za Vaši obětavou péči, v klidu a pohodě si společně připomeňme Mezinárodní den žen.

KSČM [Velešín](#) - Majer

JAK SE DĚTI "ROZŠOUPLY"

Ve čtvrtek 29. ledna byl pro děti ze ZŠ připraven program v sále Kina. Hrála jim velešínská skupina Fontanela a to, jak reagovala druhá skupina dětí, to bylo super. Paní učitelky, když viděly, jak to s děťátkama šije, udělaly jedinou možnou věc. Prostě jim daly volnost a děti tancovaly a zpívaly. Dovedete si asi představit, jak to v tom stísněném prostoru mezi pódiem a první řadou sedadel vypadalo, ale dětem to evidentně nevadilo. A jejich učitelkám také ne. Ani ty děti nemohly odsud dostat. Tak si myslím, že to bylo perfektní zakončení pololetí!

HR KIC

VE "ŠKOLCE" BYL KARNEVAL

Zápis

děti do Mateřské školy

se bude konat ve dnech
od 15.-19. 3. od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ hodin
v MŠ ve Velešíně

K zápisu se dostaví všechny děti, které nastoupí do mateřské školy v období od září 2004 do června 2005.

Na tohle období se těší nejen děti, ale i paní učitelky. Užijeme si spoustu legrace, zábavy, ale i příjemných překvapení. Celá školka je vesele vyzdobena. Vyrábíme masky, vymýšlíme kostýmy, letos děti (samozřejmě s naší pomocí) usmažily malé koblížky jako pohoštění. Všude vládne radostná nálada, nemůžeme ani dospát. A již je tu karnevalový den. Ráno začíná velké chystání, strojení a převlékání. Po svačince čeká na děti v maskách Kašpárek, cestoval po celém světě a navštívil i nás. Vymyslel si cestou spoustu skopičin a chce se s námi o ně podělit. Ale to už přichází pět záhadných postav z pohádky (trpaslík, Sněhurka, lesní víla, princ a zlá královna). Jsou to paní učitelky, to víme. Ale...která je která? Kdo rozlouskne tento oříšek? My jsme ale chytré děti a tu svoji paní učitelku přece poznáme, i kdyby byla "začarovaná". Hádanka je rozluštěna a my vyrážíme po celé školce do průvodu masek. Samozřejmě si k tomu vesele zpíváme. Potěšíme paní kuchařky, paní uklízečky i paní ředitelku. Ale hlavně jsme zvědaví, co dělají děti v ostatních třídách. Jé! Tam je taky veselo. Tady jsou Popelky na plese, tuhle berušky a broučci, jinde zase zvířátka...A všude plno zpěvu, tance a dovádění. Vracíme se zpátky do naší třídy. Kašpárek nám totiž slíbil, že nás naučí "ptačí tanec", a ten je ve zvláštní oblibě. Nechybí ani různé hry a soutěže. Dovádíme až do oběda. Ale všechno má svůj konec a Kašpárek se s námi pomalu loučí. Těší se na něj ještě plno dalších dětí, a tak má naspěch. Ještě si zazpíváme poslední písničku, a...zase za rok nashledanou, Kašpárku.

Všichni byli spokojeni, a tak to má být.

Za MŠ třída "Včeliček"

ZPRÁVA ZE ZŠ

Vzhledem k tomu, že se na školu opakovaně obraceli rodiče s dotazy, jak se zbavit vši dětské, spojili jsme se s vedoucí oddělení epidemiologie MUDr. Ivanou Krabačovou. Její odpověď uveřejňujeme.

Ve Vašem školském zařízení se vyskytuje již delší dobu veš dětská. Není to žádné závažné onemocnění, veš dětská není přenašečem infekčních onemocnění, ale je to onemocnění nepříjemné, které se projevuje svěděním hlavy, neklidem, poruchami spánku, apod.

Veš dětská je parazitický hmyz, který může žít pouze ve vlasech lidí bez rozdílu věku. Nelze je přenést na zvířata, podobně jako zvířecí druhy nejsou přenosné na člověka. Všičky se živí sáním krve. Nepříjemné svědění vyvolávají všičky při pohybu ve vlasech, zejména při ulehnutí na lůžko.

Samičky vši dětské připevňují vajíčka, zvaná hnidy, na vlasy těsně u pokožky. Za celý svůj život, který trvá 3 - 5 týdnů, naklade jedna samička 50 až 150 hnid. Za 8 - 9 dní se z nich líhnou larvy a za necelý měsíc jsou z nich dospělé všičky, schopné dalšího rozmnožování. Jestliže včas nepodnikneme potřebná opatření, jsou vlasy v krátké době plné všiček a hnid.

Veš dětská nelétá ani neskáče - k přenosu dochází těsným kontaktem se zavšivenými osobami, při půjčování nebo používání společných pokrývek hlavy, hřebenů apod.

Aby bylo možné zbavit se tohoto nepříjemného parazita u Vašich dětí, je nutná spolupráce všech rodičů, ale i celého pedagogického sboru. V následujících bodech máte uveden podrobný popis opatření k odvšivení. Pokud tento postup nedodržíte, vystavujete nejen své dítě a sebe, ale i ostatní děti ve třídě riziku, že vši se budou šířit ve škole i nadále.

Jedinou a bezpečnou prevencí proti vši dětské je:

Důkladné prohlídky vlasů dětí. Bělavé hnidy, necelý 1 mm dlouhé, lze najít nejčastěji na vlasech rostoucích za ušima. Spolehlivě je najdeme při vyčesávání hustým hřebenem.

Vyčesávání: dítě skloní hlavu nad bílý papír rozložený na stole. Hřebenem táhneme ve vlasech směrem od temene hlavy dopředu těsně při pokožce. Vyčesané vši padají na papír nebo zůstávají na hřebeni. Jestliže žádné vši nevyčesáme, je to nejspolehlivější důkaz, že dítě není zavšívono. Vyčesávání musí trvat 3 - 5 minut. Vyčesané vši musíme usmrtit postříkáním odvšivovacím přípravkem.

Hlavní zásady při odvšívání dětí i dospělých:

účinný prostředek proti vším je DIFFUSIL H 92 M, což je vlasová voda ve spreji. Je k dostání v lékárnách, cena cca 110 - 120 Kč. Jiné prostředky nebo šampony jsou neúčinné.

Diffusil H 92 M se nastříká na několik míst na pokožku mezi suchými vlasy a prsty se rozetře po celém povrchu kůže, která je porostlá vlasy. Vlasy se upraví hřebenem a nechají zaschnout. Za 4 - 12 hodin se vlasy omyjí normálním šamponem. Tímto zásahem jsou zahubeny všechny lezoucí vši a jejich hnidy. Ty je nutno z vlasů vyčesat.

Celou proceduru je nutné zopakovat za 8 - 10 dní.

Důležité je, aby byli odvšíváni současně všichni členové rodiny a celého kolektivu, kde byl výskyt vši zjištěn.

Současně je nutné zahubit vši, které se mohou přechodně vyskytovat na pokrývkách hlavy (čepicích, kloboucích, šátcích apod.), hřebenech a kartáčích na vlasy, ložním prádle. Všechny tyto věci je nutné postříkat Diffusilem H 92 M, nechat několik hodin působit a pak vyprat.

MUDr. Ivana Krabatschová v.r.
vedoucí oddělení epidemiologie

VLAJKA PRO TIBET

10. března 2004 si u příležitosti 45. výročí povstání Tibeťanů proti čínské okupaci připomeneme skutečnost, že jsou v Tibetu desítky let porušována lidská práva a svobody a lidé umírají, nebo jsou vězněni pro své názory a přesvědčení. Letos je tomu již 45 let, co čínská Lidově osvobodenecká armáda ve Lhase 10. března 1959 krvavě potlačila Tibetské národní povstání, při němž zahynulo několik tisíc Tibeťanů a mnoho dalších jich bylo zraněno.

V reakci na toto smutné výročí vznikla v Evropě v polovině devadesátých let dnes již celosvětová akce nazvaná "Vlajka pro Tibet", ke které se Česká republika pravidelně připojuje od roku 1996. V roce 2003 tibetskou vlajku vyvěsilo již asi 3000 radnic na celém světě, z toho 184 radnic v České republice. K této akci se každoročně připojují další a další města v ČR.

Proto jsme 2. února podali panu starostovi žádost, aby zastupitelstvo města projednalo možnost připojení se města [Velešína](#) k této akci. Bohužel jsme 18. února obdrželi zamítavou odpověď tohoto znění: "Rada města neshledala důvody pro vyvěšení tibetské vlajky, a to proto, že si uvědomuje bezpočet bezpráví, tragédií a bojů, které se odehrávají v mnohých dalších částech světa. Nechce proto upřednostňovat jeden stát před druhým."

Rádi bychom tedy vážené radě připomněli, že jakýkoli, byť i symbolický odpor proti bezpráví má cenu, neboť lhostejnost toto násilí nepřímo umožňuje.

Jedním z mnoha důvodů pro podpoření tibetského národa v jeho boji by mělo být i to, že se snaží dosáhnout svých cílů nenásilnou mírovou cestou, což je v dnešním světě skutečně ojedinělé.

Myslíme si, že by bylo správné, kdyby se i naše město vyvěšením tibetské vlajky zařadilo do široké řady měst, kterým osud tibetského národa není lhostejný a jsou ochotny, i když jen symbolicky, pro něj něco udělat.

Věříme, že až v příštím roce podáme žádost o vyvěšení tibetské vlajky znovu, tak zastupitelstvo města shledá důvody pro připojení se k této akci za dostatečné a město [Velešín](#) se připojí po bok mnoha měst v celé Evropě, která si myslí, že mlčet k násilí a bezpráví není správné.

Lucie a Petr Valíkoví

SKAUTSKÁ SVATBA NA SVATÉHO VALENTÝNA

Na svatého Valentýna 14.2.2004 vstoupili do svazku manželského činovníci našeho skautského střediska sestra Veronika Řecková a bratr Vít Kratochvíl. Svatebního obřadu v krásné svatební síni ve [Velešíně](#) se zúčastnili rodiče, svatební hosté, ale i skauti a skautky našeho střediska. Naše tři skautské činovnice zastupovaly středisko na velmi náročném pochodu Severského pošťáka, trasa byla 25 km s přenocováním venku. Protože díky svatbě jsme se ostatní činovníci nemohli zúčastnit a nechtěli jsme přijít o tu nádhernou atmosféru a setkání s kamarády z celé republiky a zároveň je osídit o tuto

událost v našem středisku, tak se celá svatba ve večerních hodinách přesunula do Plešovic, kde bylo vyhodnocení závodu a následoval Country bál obohacen svatební náladou. Všichni novomanželům přáli dobrou stopu a vše nejlepší na společné cestě. Už se těšíme až se za rok opět sejdem.

INFORMACE

V sobotu 14. 2. 2004 se konala ve [Velešíně](#) Okresní konference Komunistické strany Čech a Moravy za účasti 80 delegátů a hostů. Přítomni rovněž byli poslanci Parlamentu ČR Petr Braný a Pavel Kováčik (předseda parlamentního klubu KSČM).

Předsedou OV KSČM byl opět zvolen Jaroslav Chalupa.

Děkujeme všem občanům Velešína, kteří se na úspěšném zajištění a průběhu konference podíleli.

KSČM [Velešín](#), Majer

NEPLATIČI NÁJEMNÉHO

Stejně jako v ostatních městech a obcích, tak i ve [Velešíně](#) jsou problémy s neplatiči nájemného v obecních bytech.

V případě finanční nouze nájemníka je snahou Města se s tímto nájemníkem dohodnout na "Splátkovém kalendáři na uhrazení dlužné částky". Teprve po nedodržení této dohody ze strany nájemníka musí Město tyto nájemníky (neplatiče) řešit soudní cestou.

V měsíci lednu letošního roku byl soudním exekutorem proveden soupis exekučního majetku v obecním bytě na Sídlišti v č. p. 378, kde dlužná částka nájemníka činí téměř 60.000,- Kč.

Dále [Okresní soud v Českém Krumlově](#) rozhodl o přivolení k výpovědi z nájmu obecního bytu na Sídlišti v č. P. 377 a byt musí být vyklizen do 31. 5. 2004.

V loňském roce byl Okresnímu soudu podán návrh na soudní vystěhování nájemníka z obecního bytu v č. p. 459 a v současné době jsou připravovány další návrhy na soudní vystěhování z obecních bytů na Sídlišti v č. p. 378 a 379.

Nájemníci ve výše uvedených bytech hrubě porušují své povinnosti vyplývající z nájmní smlouvy tím, že nezaplatili nájemné a úhradu za plnění poskytovanou s užíváním bytu za dobu delší než tři měsíce (Obč. zák. § 71 I, odst. 1, písm. d).

Zároveň je nutné připomenout, že nájemníci, kteří jsou postoupeni dále k Okresnímu soudu, jsou povinni uhradit celou dlužnou částku vč. penále z prodlení a nemalé náklady na výkon soudního rozhodnutí.

O dalších krocích v boji proti neplatičům Vás budeme během roku informovat.

Karel Krejčí - Správa majetku města [Velešín](#), s. r. o.

KINO VELEŠÍN

KULTURNÍ PROGRAM NA MĚSÍC BŘEZEN 2004

4. března 18.00 hod. - Sportovec roku 2003 v sále Kina Velešín
Vstupné: 30,- Kč

5. března 19.00 hod. - Zahájení tanečních v sále U Zlaté podkovy
Jsou zváni i rodiče.

Knihovna [Velešín](#)

Březen - Měsíc internetu

Od 8. do 11.3.2004 bude internet v knihovně zpřístupněn všem zdarma na 30 minut.

Všem čtenářům, kteří nevrátili včas knížky, budou prominuty upomínky.

Od 8. 3. do 29.3. bude v knihovně probíhat prodej vyřazených knih.

Od 8.3. do 29.3. v knihovně pořádá Petr Szabó VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ

25. března - výchovné koncerty pro ZŠ

1. - 3. třída: Pohádka o princezně Písničce a zlém skřítku Hismolovi

4. - 7. třída: Jak vznikly hudební nástroje

26. března 19.00 hod. - Žalman a spol. - křest CD v sále Kina [Velešín](#)
Vstupné: děti do 12 let: 80,- Kč, ostatní : 120,- Kč

30. března 18.00 a 20.00 hod. - III. promítání o [Velešíně](#). Tentokrát na téma "Náměstí"

Prosíme o zapůjčení fotografií. Shromážďovat je bude p. Z. Černý z Latránu, který se o fotografie zodpovědně postará a sepíše k nim komentář.

Vstupné: 20,- Kč

Upozornění: Prosím využijte předprodeje. Vyhnete se tak velkým frontám a všichni budete pohodlně sedět. Promítání o Velešíně uskutečníme po předchozích zkušenostech dvakrát.

Připravujeme: 6.4 Pán prstenů - Návrat krále (dopolední promítání pro ZŠ)

17.4. - Show - orientální tance (v sále Kina ve [Velešíně](#))

19.4. - Mystéria Bufa (divadlo pro dospělé na historická témata v podání Teátru Víti Marčika

29.4. - Live Music Beatle Show (v sále Kina ve Velešíně) v podání skupiny The Beatles Revival, součástí představení je i zpětná projekce ze života skutečných Beatles a podpisování fotografií a CD

A ještě něco pro seniory:

4.5.2004 v 18.00 hod- Dechovka " Babouci " s konferencí p. Pospíšilem (v sále Kina ve [Velešíně](#))

Vážené dámy, slečny i pánové

v sobotu 14. února jsme se sešli na první ukázkové lekci orientálních tanců v zasedací místnosti v Kině. Možná ty z vás, kteří tam nebyli zarazí, že v oslovení píše slovo "pánové", ale skutečně tam několik pánů bylo a myslím si, že bylo na co se koukat. Jinak mě velice potěšil až zaskočil váš zájem, protože se tu sešlo téměř 90 zájemců a z toho se přihlásilo asi 65 slečen a dam. Lektorky, které budou tento tanec vyučovat jsou ze studia FARHA v Českých Budějovicích a velice ochotně a rychle zareagovaly na tento velký zájem. Kurzy se budou konat dle níže uvedeného rozpisu ve 3 skupinách. Všechny uchazečky se rozdělily do těchto tří skupin a první vyučovací lekce proběhla již 21. 2. 2004.

Jsem ráda, že vás láká něco nového, zajímavého a navíc užitečného a všem manželům a partnerům tímto vysvětluji, kam že se ta Vaše manželka či přítelkyně občas v sobotu na dvě hodinky vytrácí.

A ještě jedno upozornění. Lektorky ze studia orientálních tanců FARHA tu 17. dubna 2004 od 19.00 hodin v sále Kina uspořádají show, kde uvidíte mnoho orientálních tanců i kostýmů. Takže toto berte jako předběžné pozvání na tuto velkolepou show. Všechny informace se včas dozvíte z plakátů.

Rozpis termínů kurzů: 10.00 - 11.30, 11.30 - 13.00, 13.00 - 14.30 (samozřejmě s malými přestávkami) 21.2., 6.3., 13.3., 27.3., 10.4., 24.4., 1.5. (další 2 termíny dle dohody)

H. Růžičková, KIC

KONCERT PAVLÍNY SENIČ

V úterý 17.2.2004 se v novém kině našeho města konal koncert zpěvačky Pavlíny Senič. V naplněném sále se vytvořila během představení nádherná atmosféra, která se dá jen těžko popsat slovy. Jako vzpomínku na tento koncert otiskujeme fotografii z vystoupení a společné foto se zástupci města, KIC a velešínského sboru. Zleva: Ing. Vladimír Jantač, Pavlína Senič, Vladimír Mikeš, Hana Růžičková, Irina Kondratěnko a Leopold Polda.

